

При додаванні до розчину АФІ розчину кобальту хлориду спостерігали появу осаду бузкового кольору та зміну забарвлення розчину у фіолетовий колір. У контрольному досліді спостерігали утворення осаду гідроксиду кобальту синього кольору.

При взаємодії фамотидину з розчином заліза (III) хлориду у порівнянні з контрольним розчином також спостерігали зміну аналітичного ефекту. У досліджуваному розчині після додавання реактиву спостерігалось утворення осаду світло-оранжевого кольору, у той час як у контрольному досліді, який не містив досліджувану субстанцію, спостерігалось утворення темно-бурого осаду гідроксиду заліза (III).

Проаналізувавши отримані результати та порівнявши їх із даними нормативної документації стосовно аналітичних ефектів, які спостерігаються у ході взаємодії препаратів похідних амідів сульфанілової кислоти, можна зробити висновок, що візуальні зміни, які спостерігаються у ході взаємодії фамотидину із розчинами солей важких металів, таких як: міді сульфат та кобальту хлорид – можуть бути використані у фармацевтичному аналізі для ідентифікації субстанції фамотидину.

РОЗРОБКА МЕТОДИКИ КІЛЬКІСНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ГІДРОКОРТИЗОНУ БУТИРАТУ В ЕКСТЕМПОРАЛЬНІЙ МАЗІ З НОВОКАЇНОМ ТА ФУРАЦИЛІНОМ

Вракін В.О., Савченко Л.П., Георгіянець В.А.

Кафедра фармацевтичної хімії

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

vvo12015@gmail.com

Гідрокортизон за європейською класифікацією кортикостероїдів відносять до четвертого класу сполук. Дана група кортикостероїдів використовується найчастіше, оскільки вони при достатньо сильному терапевтичному ефекті здійснюють мінімум побічних дій на організм хворого. Препаратів з таким профілем безпеки (негалогенізованих кортикостероїдів) на ринку всього два і один із них – гідрокортизону бутират.

Основними показаннями до застосування гідрокортизону бутирату є запальні та алергічні захворювання шкіри немікробної етіології. Промисловістю випускається декілька монокомпонентних мазей для зовнішнього застосування з гідрокортизону бутиратом. Аптечне ж виготовлення дозволяє розширити спектр застосування мазі промислового виготовлення шляхом її комбінації з іншими компонентами, які доповнюють спектр терапевтичної дії гідрокортизону. Таким прикладом є мазь аптечного виготовлення наступного складу: фурациліну 0,02 г; новокаїну 0,1 г; мазі гідрокортизонової 1 % до 10,0 г. Така мазь

виробляється як внутрішньоаптечна заготовка, тому необхідною є розробка методик контролю якості її компонентів. Метою дослідження була розробка методики кількісного визначення гідрокортизону бутирату в досліджуваній мазі. Для проведення аналізу обраний метод спектрофотометрії, який рекомендує ДФУ для кількісного визначення основи гідрокортизону. Оскільки максимум поглинання нітрофуралу скаладає 440 нм, а гідрокортизону бутирату – 410 нм, для коректного аналізу необхідно провести пробопідготовку з розділенням лікарських речовин.

Для проведення кількісного визначення наважку мазі розчинили в ефірі та перенесли в ділильну лійку. Після цього тричі промили водою із розчиненим в ній натрію хлоридом для відділення фурациліну та новокаїну. Перед розділенням шарів розчин в ділильній лійці витримали до зникнення помутніння в обох шарах. Відділений ефірний витяг випарили, сухий залишок розчинили в метанолі та провели спектрофотометричне визначення гідрокортизону бутирату при 410 нм. Розчин порівняння – розчин стандартного зразку гідрокортизону бутирату в метанолі.

Розроблена методика кількісного визначення гідрокортизону бутирату може використовуватись як в лабораторіях з контролю якості лікарських засобів, так і в аптечних закладах, оскільки може бути відтворена на ФЕК.

РОЗРОБКА МЕТОДІВ АНАЛІЗУ ГОМЕОПАТИЧНИХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ НА ОСНОВІ LEDUM PALUSTRE

Богущька О.Є., Ковальова О.О.

Кафедра аптечної технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

boguckaya-elena@mail.ru

Гомеопатія – напрямок нетрадиційної медицини, що існує більш трьох століть. Гомеопатичні лікарські засоби володіють низкою переваг перед синтетичними лікарськими препаратами, а саме: вони виробляються з натуральної сировини, використовуються у малих дозах, практично нетоксичні. Але незважаючи на це, в Україні і країнах СНД гомеопатія швидкими темпами стала розвиватися лише в останні два десятиліття. Гомеопатичні препарати можуть застосовуватися для лікування різних захворювань, тому створення нових гомеопатичних лікарських засобів і удосконалення існуючих є актуальним в сучасній медицині і фармації. В якості об'єкта досліджень обрано лікарську рослину – багно звичайне. Рослина має різноманітний склад біологічно активних речовин, які визначають її